

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Macák Dolejšovou v právní věci

žalobce:

Jakub Háj a spol.

se sídlem Palackého nám. 354, 763 12 Vizovice, IČO 02563657,
insolvenční správce dlužníka

Moravia Facility Center s.r.o. „v likvidaci“

se sídlem Krmelínská 646/22, 720 00 Ostrava, Hrabová
IČO 28659457,

proti

žalovanému:

Clean Zone Service s.r.o.

se sídlem Bendlova 154/19, 196 00 Praha 9 – Miškovice
IČO 29137276

o zaplacení 78 000,- Kč s přísl.

takto:

- I. Soud ukládá žalovanému zaplatit žalobci částku 78 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z částky 78 000,- Kč ve výši 8,05% od 1.3.2017 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 600,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit na soudním poplatku 3 900,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, na účet Městského soudu v Praze č. 3703-2928021/0710, variabilní symbol: 7444000119.

Odůvodnění:

1. Žalobce je insolvenčním správcem insolvenčního dlužníka Moravia Facility Center s.r.o. „v likvidaci“ (dále jen dlužník). Dlužník byl společníkem žalovaného, jeho podíl sepsal žalobce do majetkové podstaty a vzhledem k tomu, že se podíl nepodařilo ve lhůtě 6 měsíců od účinků prohlášení konkurzu zpeněžen, došlo k zániku účasti dlužníka ve společnosti Moravia Facility Center s.r.o. „v likvidaci“ v souladu s ust. § 206 odst. 4 zákona o obchodních korporacích, podíl dlužníka se tak stal podílem uvolněným a povinností žalovaného bylo vyplatit dlužníkovi vypořádací podíl dle stavu vlastního kapitálu v žalované společnosti. Vypořádací podíl byl splatný ve smyslu ust. § 214 odst. 1 zákona o obchodních korporacích ve lhůtě 1 měsíce od uplynutí 3měsíční lhůty na prodej uvolněného podílu. K uvolnění podílu došlo dne 28.10.2016, lhůta k prodeji uplynula 28.1.2017 a splatnost vypořádacího podílu nastala 28.2.2017.
2. Žalobce vyzval žalovaného k zaplacení 78 000,- Kč, odpovídající nominální výši podílu dlužníka v žalované společnosti; žalovaná společnost totiž dosud nepředložila žalobci žádnou dokumentaci k podílu, jakkoli byla vyzvána.
3. Žalovaný se k žalobě nevyjádřil, k soudnímu jednání se nedostavil, ač byl řádně předvolán. Soud tedy jednal v nepřítomnosti žalovaného dle ust. § 101 odst. 3 o.s.ř. a vycházel přitom z obsahu spisu.
4. Z provedeného dokazování soud zjistil, že na právnickou osobu Moravia Facility Center s.r.o. „v likvidaci“ byl prohlášen konkurs usnesením Krajského soudu v Ostravě č.j. KSOS 37 INS 5931/2016-A8, tímtož usnesením byl jmenován žalobce insolvenčním správcem. Žalovaný je právnickou osobou – společností s ručením omezeným, kde dlužník je společníkem s vkladem ve výši 78 000,- Kč, který je zcela splacen (důkaz výpisem z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka 202887). Podíl dlužníka zapsal žalobce do majetkové podstaty, jak se podává ze soupisu majetkové podstaty. Žalobce vyzval žalovaného k zaplacení 78 000,- Kč výzvou ze dne 5.6.2018 se stanovením lhůty 7 dnů od doručení výzvy. Výzva byla doručena žalovanému 5.6.2018 (důkaz Detailem odeslané zprávy).
5. Podle ust. § 229 odst. 3 písm. c) zák.č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (dále IZ) „Nestanoví-li tento zákon jinak, je ve vztahu k majetkové podstatě osobou s dispozičními oprávněními insolvenční správce v době od prohlášení konkursu“.
6. Žalobce je aktivně legitimován jako insolvenční správce dlužníka, přičemž je splněna i podmínka sepsání podílu dlužníka na žalovaném do majetkové podstaty dlužníka.
7. Podle § 206 odst. 4 z.o.k. „Na zpeněžení podílu společníka v konkursu se použije obdobně § 213 odst. 1. Nedojde-li ke zpeněžení podílu společníka ve lhůtě do šesti měsíců od prohlášení konkursu na majetek společníka, nastávají obdobné účinky jako při vystoupení společníka ze společnosti. Vypořádací podíl se určí podle § 214“.
8. Podle ust. § 213 odst. 1 z.o.k. „Společnost prodá uvolněný podíl nejméně za přiměřenou cenu bez zbytečného odkladu. Společníci mají předkupní právo k prodávanému obchodnímu podílu. Využije-li předkupní právo více společníků, rozdělí se uvolněný obchodní podíl mezi tyto společníky podle poměru jejich podílů“.
9. Podle ust. § 214 odst. 1 z.o.k. „Pokud se nepodaří uvolněný podíl prodat ve lhůtě 3 měsíců podle § 213 odst. 1 a 2, určí se výše vypořádacího podílu ke dni zániku účasti ve společnosti podle § 36 odst. 2 a společnost ho do 1 měsíce od uplynutí tříměsíční lhůty podle § 213 odst. 1 a 2 vyplatí oprávněné osobě“.
10. Soud nepochybuje o tvrzení navrhovatele, že se nepodařilo podíl úpadce v žalovaném prodat postupem dle ust. § 213 odst. 1 z.o.k., neboť došlo-li by k prodeji, nemusel by se žalobce domáhat nároku touto žalobou. Rovněž soud vzal za prokázané, že žalobce neobdržel vypořádací podíl, jak ukládá ust. § 214 odst. 1 o.z., jakkoli k úhradě žalovaného vyzval. Pokud jde o výši vypořádacího podílu, přisvědčil soud žalobci, že při nevydání účetních dokumentů nelze stanovit výši vypořádacího podílu jinak, než shodnou s nominální hodnotou vkladu dlužníka do základního kapitálu žalovaného; tato výše se podává ze zápisu v obchodním rejstříku.

11. Žalovaný povinnost stanovenou § 214 odst 1 z.o.k. nesplnil ve lhůtě zákonné, ani dodatečně ve lhůtě stanovené žalobcem, tedy do 7 dnů od doručení výzvy, k čemuž došlo 5.6.2018. Žalovaný je ovšem v prodlení s úhradou peněžitého závazku od 1.3.2017, neboť splatnost vypořádacího podílu nastala 28.2.2017; ode dne následujícího počíná prodlení žalovaného a je povinen krom jistiny zaplatit též zákonný úrok z prodlení dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., a to zcela v souladu s ustanovením § 1970 zák.č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, dle kterého „Po dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel, který řádně splnil své smluvní a zákonné povinnosti, požadovat zaplacení úroku z prodlení, ledaže dlužník není za prodlení odpovědný. Výši úroku z prodlení stanoví vláda nařízením; neujednají-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše takto stanovená“.
12. Výrok o uložení povinnosti zaplatit soudní poplatek je odůvodněn ust. § 2 odst. 3 věta první zák.č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích v platném znění, dle kterého je-li navrhovatel v řízení od poplatku osvobozen a soud jeho návrhu vyhověl, zaplatí podle výsledku řízení poplatek nebo jeho odpovídající část žalovaný, nemá-li proti navrhovateli právo na náhradu nákladů řízení nebo není-li též od poplatku osvobozen. Navrhovatelem je insolvenční správce, který je od soudního poplatku osvobozen dle § 11 odst. 2 písm. n) zák.č. 549/1991 Sb. a soud tuto povinnost uložil žalovanému, který ve věci úspěšný nebyl.
13. Výrok o uložení povinnosti zaplatit soudní poplatek je odůvodněn ust. § 2 odst. 3 věta první zák.č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích v platném znění, dle kterého je-li navrhovatel v řízení od poplatku osvobozen a soud jeho návrhu vyhověl, zaplatí podle výsledku řízení poplatek nebo jeho odpovídající část žalovaný, nemá-li proti navrhovateli právo na náhradu nákladů řízení nebo není-li též od poplatku osvobozen. Navrhovatelem je Česká republika, která je od soudního poplatku osvobozena dle § 11 odst. 2 písm. a) zák.č. 549/1991 Sb. a soud tuto povinnost uložil účastníkovi 2), který ve věci úspěšný nebyl na rozdíl od navrhovatele. Soud připomíná, že k zahájení řízení dal účastník 2) důvod svou nečinností při výkonu funkce likvidátora. Výši soudního poplatku stanovil soud dle položky 4.1.c) sazebníku soudních poplatků – přílohy zák. č. 549/1991 Sb.
14. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., dle kterého má nárok na náhradu nákladů řízení žalobce, neboť byl ve věci zcela úspěšný. Co do výše je přiznaný nárok odůvodněn ust. § 1 a § 2 odst. 3 vyhl.č. 254/2015 Sb, o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 o.s.ř. a podle § 89a exekučního řádu. Žalobci náleží 2x paušální náhrada za dva úkony po 300,-- Kč (převzetí věci, sepsání žaloby).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný(á) dobrovolně tímto rozsudkem uložené povinnosti, může se oprávněný(á) domáhat nařízení výkonu rozhodnutí nebo exekuce.

Praha, 14.6.2019

JUDr. Lenka Macák Dolejšová v. r.
samosoudkyně